

- 3) Jos toiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, voivatko kieltoکانne ja myös vahingonkorvauskanne tässä tapauksessa menestyä ainoastaan näiden jälkimmäisten, kolmen vuoden määräajan kuluessa tehtyjen loukkausten osalta?

(¹) Yhteisön kasvinjalostajanoikeuksista 27.7.1994 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 2100/94 (EYVL 1994, L 227, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen (Saksa) on esittänyt 19.3.2018 – Google LLC v. Saksan valtio

(Asia C-193/18)

(2018/C 211/17)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Google LLC

Vastapuoli: Saksan valtio

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko puitedirektiivin 2002/21/EY (¹) 2 artiklan c alakohdassa käytettyä ilmaisua ”palvelu[t], jotka muodostuvat kokonaan tai pääosin signaalien siirtämisestä sähköisissä viestintäverkoissa” tulkittava siten, että se kattaa tai voi kattaa myös internetpohjaiset sähköpostipalvelut, joita tarjotaan avoimessa internetissä ja joilla ei välitetä yhteyttä internetiin?
- a) Onko kyseistä ilmaisua tulkittava erityisesti siten, että signaalien siirtäminenä on pidettävä jo sitä tietoteknistä prosessointisuoritusta, jonka tällaisen sähköpostipalvelun tuottaja suorittaa sähköpostipalvelimillaan lajittelemalla asianosaisten fyysisten liittymien IP-osoitteet sähköpostiosoitteille ja välittämällä avoimeen internetiin, tai – toisinpäin – vastaanottamalla, IP-paketteihin hajautetut sähköpostiviestit internetprotokollaperheeseen kuuluvien eri protokollien perusteella, vai onko signaalien siirtäminenä pidettävä vasta sitä näiden IP-pakettien välittämistä internetissä, jonka suorittavat internetyhteydentarjoajat?
- b) Onko kyseistä ilmaisua tulkittava erityisesti siten, että avoimessa internetissä tapahtuvan IP-paketteihin hajautettujen sähköpostiviestien välittämisen, jonka suorittavat internetyhteydentarjoajat, voidaan katsoa tapahtuvan tällaisen sähköpostipalvelun tuottajan lukuun, jolloin myös tämä tarjoaa tältä osin palvelua, joka muodostuu signaalien siirtämisestä? Millaisten edellytysten on täyttyttävä, jotta tällainen vastuunjako on tarvittaessa mahdollinen?
- c) Siinä tapauksessa, että tällaisen sähköpostipalvelun tuottaja joko siirtää signaaleja itse tai että internetyhteydentarjoajien signaalinsiirtosuorituksen voidaan joka tapauksessa katsoa tapahtuvan kyseisen palveluntuottajan lukuun: voidaanko kyseistä ilmaisua tulkita erityisesti siten, että tällainen sähköpostipalvelu muodostuu myös ”kokonaan tai pääosin” signaalien siirtämisestä huolimatta palvelun mahdollisista lisätoiminnoista, kuten sähköpostiviestien muokkaamisesta, tallentamisesta ja järjestämisestä tai yhteystietojen hallinnasta, ja huolimatta palveluntuottajan eri toimintoihin käyttämistä teknisistä resursseista, koska tarkasteltaessa asiaa funktionaalisesti käyttäjän näkökulmasta palvelun ensisijainen tarkoitus on viestintä?

- 2) Siinä tapauksessa, että ensimmäisessä kysymyksessä mainittua ilmaisua on tulkittava siten, että se ei periaatteessa kata internetpohjaisia sähköpostipalveluja, joita tarjotaan avoimessa internetissä ja joilla ei välitetä yhteyttä internetiin: voiko kyseinen ilmaisu kuitenkin poikkeuksellisesti kattaa tilanteen, jossa tällaisen palvelun tuottajalla on myös muutamia omia, internetiin yhdistettyjä sähköisiä viestintäverkkojaan, joita voidaan joka tapauksessa käyttää myös sähköpostipalvelun tarkoituksiin? Millaisten edellytysten on täyttyvä, jotta tällainen tulee mahdollisesti kysymykseen?
- 3) Miten puitedirektiivin 2002/21/EY 2 artiklan c alakohdassa käytettyä ilmaisua ”tavallisesti korvausta vastaan” on tulkittava?
- a) Edellyttääkö kyseinen ilmaisu erityisesti, että käyttäjät maksavat maksun, vai voiko korvaus olla myös muu käyttäjien suorittama vastasuoritus, jolla on palvelun tuottajalle taloudellista merkitystä, esimerkiksi sellainen, että käyttäjät aktiivisesti antavat käytettäväksi henkilöön liittyviä tai muita tietoja tai palvelun tuottaja kerää näitä tietoja muuten palvelun käyttämisen yhteydessä?
- b) Edellyttääkö kyseinen ilmaisu erityisesti, että korvauksen on välttämättä oltava palvelusuorituksen vastaanottajan suorittama, vai voiko myös se riittää, että palvelun rahoittaa osin tai kokonaan kolmannet, esimerkiksi palveluntarjoajan internetsivuilla esitetyillä mainoksilla?
- c) Viittaako erityisesti sana ”tavallisesti” tässä yhteydessä olosuhteisiin, joissa konkreettisen palvelun tuottaja suorittaa kyseisen palvelun, vai olosuhteisiin, joissa yleisesti suoritetaan identtisiä tai verrattavia palveluja?

⁽¹⁾ Sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä 7.3.2002 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/21/EY (EYVL 2002, L 108, s. 33).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Curtea de Apel Pitești (Romania) on esittänyt 20.3.2018 – Maria-Cristina Dospinescu, Filofteia-Camelia Ganea, Petre Sinca, Luminița-Maria Ioniță, Maria Burduv ja Raluca-Marinela Trașcă v. Spitalul Județean de Urgență Vâlcea

(Asia C-205/18)

(2018/C 211/18)

Oikeudenkäyntikieli: *romania*

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Curtea de Apel Pitești

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Maria-Cristina Dospinescu, Filofteia-Camelia Ganea, Petre Sinca, Luminița-Maria Ioniță, Maria Burduv ja Raluca-Marinela Trașcă

Vastaaja: Spitalul Județean de Urgență Vâlcea

Ennakkoratkaisukysymys

Onko SEUT 114 artiklan 3 kohtaa, SEUT 151 artiklaa ja SEUT 153 artiklaa sekä puitedirektiivin 89/391/ETY⁽¹⁾ ja sitä seuranneiden erityisdirektiivien säännöksiä tulkittava siten, että ne ovat esteenä sille, että jäsenvaltio ottaa käyttöön määräaikoja ja menettelyjä, joilla evätään oikeus saattaa tuomioistuimen käsiteltäväksi asia, joka koskee työpaikkojen luokittelamista työoloiltaan erityiseksi, sillä seurauksella, että vastikään palvelukseen otetuille työntekijöille ei tunnusteta edellä mainittujen edellytysten täyttymisen toteamiseen perustuvia oikeuksia turvallisuuteen ja terveyteen työssä kansallisen lainsäädännön mukaisesti?

⁽¹⁾ Toimenpiteistä työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden parantamisen edistämiseksi työssä 12.6.1989 annettu neuvoston direktiivi 89/391/ETY (EYVL 1989, L 183, s. 1).